

Olaj a ferdekúthól

A szegedi szénhidrogén-medencében, a Tisza és a Maros medre alatt is számottevő olaj- és földgázkincs rejtőzik. Az Alföldi Kőolaj-fúrási Üzem szegedi üzemének dolgozói irányított ferdekutatást végeztek, hogy meg is kezdte próbatermelését, s ezzel felszínre került az első olaj a Maros medre alól. Hamarosan hozzáfognak egy másik hasonló rétegvizsgálataihoz is. A tervek szerint összesen 90 ilyen fúrással kutaknak mélyitenek a kitermelésre. Az első 2100 méter mély „ferdekút” már

PIAC Az eső miatt kevés az áru

A szombat hajnali eső bizonyára nagyon hasznos volt a mezőgazdaságnak, a piaci felhozatal azonban nagymértékben megzavarta. A kereslet megint nem fedezte a kínálat, ezért az árak magasabbak voltak, mint hét közepén. A termelőszövetkezetek, a MEK, az általános fogyasztási és értékesítő szövetkezet pavilonjaiban már több és többfajta zöldség és gyümölcs volt kapható, mint egy héttel előbb. A MEK által szállított és kínált cikkek ára volt a legolcsóbb, s mivel a mennyiség is kielégítőnek látszott, a háziasszonyok többsége ezekből vásárolt. Piaci szakemberek véleménye szerint az elmúlt hét érlelő esői és napsütései meggyorsítják a gyümölcserést és a zöldsélek áruba bocsátását. A jövő héten már nagyobb felhozatalra és mérsékelt árakra számíthatunk. Tájékoztatóul közöljük a pénteki országos és a szombati szegedi piaci átlagárakat:

Városok	Ujburgonya	F. káposzta	Zöldboró	Saláta	F. karalábé	Cseresznye
Szeged	9,-	7,-	6,50	1,50	2,-	7,-
Budapest	8,80	5,20	5,40	1,-	3,-	11,60
Pécs	12,-	5,-	5,-	1,-	3,-	10,-
Miskolc	12,40	6,40	5,-	1,30	3,50	12,80
Debrecen	14,-	7,-	4,60	1,-	3,-	10,-
Vtatabánya	11,-	6,-	6,-	1,20	3,50	10,80
Veszprém	11,-	7,-	6,-	0,80	4,50	9,-

Somogyi Károlyné felvétele

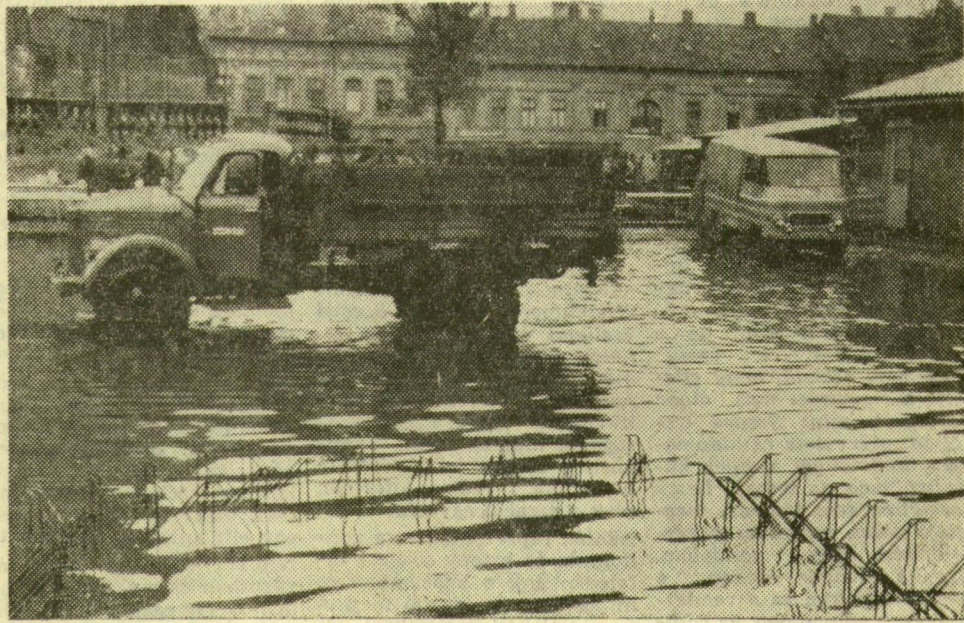
Több a vevő, mint az áru

dult fői szülőfalujában. Utána a munkásszakszervezetek megfelelően „valcolt”: szakmai tudásának fejlesztése végett 1905-ben vándorútra kelt. Németországban, Münchenben dolgozott egy nagy fonógyárban, itt ismerkedett meg a munkásszervezetekkel, részt vett a textilmunkások szervezkedésében. 1913-ban hazatért szülőfalujába, majd rövid nagyvárosi tartózkodás után 1914-ben Szegeden telepedett meg.

A Szegedi Kenderfonógyárban ő vette kézbe a munkások politikai és érdekvédelmi szervezését. 1917-ben a Szociáldemokrata párt szegedi szervezetének elnökévé választották. 1918. október 22-én ő is ott volt a Szegedi Nemzeti Tanács alakuló ülésén a Fekete Ház könyvtárszobájában: Fürtös Sándorral és Nemes Lajossal együtt ő képviselte a szegedi munkásságot. Szegedi forradalmi album című sorozatában a Szegedi Friss Újság november 23-án így jellemzi: „Komoly egyénisége, törhetetlen jelleme több kritikus esetben gyönyörű példaként szolgált a gerincetleneknek. A műhelyben a munka ég a kezében. Fajszálpontossággal teljesíti kötelességét, viszont a kötelességteljesítést megkívánja a maga és a munkástársai részére is. Még nem is olyan régen akasztófával fenyegette a hatalom. Szabó Jánosnak egy idegszála sem rezdült meg a fenyegetésre. Mert a munkások nagy ügyének igazságától mélyen áthatott lelke csak azt a végső célt nézte, hogy a munkás emberhez illő életet éljen munkája ellenében, és nem seprűje legyen a dologtalan, hivalkodó társadalomnak”. A szegedi Munkástanács 1919. március elején őt jelölte Szeged egyik képviselőjének a tervezett nemzetgyűlési választásokon.

Amikor a szocialisták és a kommunisták összecsapása tragikus vérontáshoz vezetett, március 11-én, rá háruilt a földadat, hogy katonai repülőgépen Pestre utazzék, és beszámoljon a kormánynak. Az ő beszámolója nyomán küldte le Böhm Vilmos a Neuberger-különítményt Szegedre. Ez ugyan árnyat vet ekkori működésére, de helytelen lenne hallgatni róla. Annál inkább kiválóan fejlődése a későbbi napokban. A proletárdiktatúra kialakítása után a forradalmi intéző bizottság, a forradalmi rögtönítélő bíróság tagja. Ez utóbbi minőségében nem volt rá szükség. A francia ultimátumra március 27-én hajnalban eltávozó di-

Víz alatt a tér

Somogyi Károlyné felvétele

Móra- emlékház Félegyházán

Az Országos Műemléki Felügyelőség nemrégiben műemlék jellegűvé nyilvánította Móra Ferenc kiskunfélegyházi szülőházát, amelynek helyiségeit kamráknak használják a szomszédos épület lakói. A nagy magyar író szülőházának sorsa körül hosszasan vitát most már véglegesen lezárta a városi tanács: elkészítették az egykori Móra-ingatlan kisajátítási tervét. Allagmegóvás céljából már az idén 300 000 forintot költenek az épület felújítására. Négy szobáját — a kiskőrösi Petőfi-szülőházhoz hasonlóan — Móra Ferenc irodalmi hagyatékával, az író és családja tárgyi emlékeivel rendezik be. A Móra- emlékház megnyitását a jövő év őszére, a kiskun napok idejére tervezik.

Sok ezer darabos eszperantógyűjtemény A Toldi fordítása a Somogyi-könyvtárban

Az Egyetemes Eszperantó Szövetség legutóbbi évkönyve a világ eszperantó könyvtárai között a tizenharmadik helyen tartja nyilván hazánk egyetlen ilyen intézményét, amely Szegeden, a Somogyi-könyvtárban működik. A sok ezer darabból álló gyűjtemény öt világrész eszperantistáival folytatott iratcserék és ajándékozók útján állandóan gyarapszik. Az eszperantó könyvtárnak most két különlegesen érdekes kéziratot küldtek. Az egyik Debrecenből Papp Kálmán eszperantistától érkezett, aki Arany János Toldi-ját lefordította a nemzetközi nyelvre. A kitűnő fordítás nyomtatásban való kiadását tervezik a szegedi eszperantisták. A másik kéziratot a kolozsvári Bérci Darázstól kapta a könyvtár. A neves romániai író A népek közös kincse című eszperantóul írt regényét küldte el, amelyet jelenleg az egyik japán eszperantó folyóirat közül folytatásokban.

A békehónap záró rendezvényei

A május 8-án kezdődött békehónap záró rendezvényeire kerül sor ma és hol-

nap. A Hazafias Népfront Szeged városi bizottsága — immár a hagyományoknak megfelelően — a város társadalmi és tömegszervezeteivel közösen ma, vasárnap délelőtt 11 órakor koszorúzási ünnepséget rendez a Magyar Tanácsköztársaság útján levő lidicei rózsakert emlékkövével. Ezúttal emlékeznek meg a csehszlovákiai Lidice község fasiszták által történt elpusztításának 26. évfordulójáról.

Az emlékünnepségre csehszlovák békedelegáció érkezik Szegedre. A koszorúzás után a delegáció tagjai baráti beszélgetésre jönnek össze a népfront székházban a város és a megye békeaktivistáival. Délután városnézésen vesznek részt a vendégek. Hétfőn délelőtt termelőszövetkezeteket, üzemeket és intézményeket látogatnak meg.

Ugyancsak ott lesznek a csehszlovák békedelegáció tagjai hétfőn délután öt órakor azon a találkozón, amelyet a békemozgalom 20. évfordulója tiszteletére rendez a népfront városi bizottsága. A művelődési központ hangversenytermében Lacsné Mihályné országgyűlési képviselő, a népfront városi bizottságának elnökhelyettese nyitja meg az ünnepséget. Ünnepi beszédet mond Hantos János, Budapest fővárosi tanácsának vb elnökhelyettese, az Országos Béketanács tagja. A műsorban a Szegedi Nemzeti Színház több tagja, a MÁV Hazánk énekara és Lakatos Béla népi zenekara lép fel.

rektóriummal ment ő is Félegyházára, majd Szatymazra, onnan, mint már láttuk, Mórhalomra. Onnan járt be — Vörös Újsággal, röpiratokkal — nem is egyszer Szegedre. Így jött a részleges sztrájk általános politikai sztrájkká való átváltoztatásának tervével most ötven éve is át a demarkációs vonalon.

Szabó János és társainak forradalmi agitációja nyomán a sztrájk egyre jobban kiterjedt. Amikor pedig megérkezett a Tanácskormány nyolcmillió koronás sztrájksegélye, kitért az általános sztrájk. Június 15-én a nyomdászokhoz, pincerekhez, katonai raktári munkásokhoz csatlakoztak a villamosvasúti dolgozók is. Ugyanazon délelőtt a szakszervezeti vezetőség kimondta az általános sztrájkot. A munkásság kívánságait hét pontba foglalták: gyülekezési jogot, sajtószabadságot, a Munkástanács elismerését, a forgalomnak a fővárossal (azaz a Tanács-Magyarországgal) való helyreállítását, a szegedi „kormány” lemondását, a toborzás megszüntetését és a politikai foglyok szabadon bocsátását tüzték ki a sztrájk céljául. „A Vörös Hadsereg támogatásában bizakodva — írta Hoffmann Ödön a Vörös Újság 1919. június 29-i számában — a városban a hangulat a lehető legjobb.” Az utcákon, a Tisza-parton ünneplőbe öltözött, piros székfűs, öntudatos munkások hívták ki a fehértiszteket és egyéb ellenforradalmárokat dühét.

„Itt a következménye Béatrix ezredes munkássimogató politikájának” — írta Kelemen Béla. A mérleg nyelvét betölteni akaró ezredessel föllöttesei sem voltak megelégedve: június 15-én áthelyezték Lugosra, s utóda, René de Gondrecourt tábornok „az erös kéz” politikáját képviselte. Június 16-án hajnalban a franciák letartóztattak számos munkáspolitikust, s megszállták a munkásotthont.

A június 17-i rendőri jelentésben olvassuk: „Ma délelőtti folyamán a Munkásotthon körül több munkás azt hangoztatta, hogy biztos értesülésük szerint a vörösök a napokban Szeged környékén támadni fognak, és akkor ők vagy 40 000-en csatlakozni fognak, ahogy tudnak, felfegyverkeznek, és így az ő támogatásukkal a franciák két tűz közé szorulnak. Ugyanilyen beszélgetés folyt le a Tisza-parton sétáló hat pincér között

PETER LÁSZLO